
Optymalizacja kształtu detektora scyntylacyjnego

Jakub Kuklis, Wojciech Talik

---

opiekunowie:

dr Maciej Trzebiński, dr Rafał Staszewski

Scyntylator

- substancja emitująca światło pod wpływem promieniowania jonizującego,
- gazowe, ciekłe i stałe - w naszym projekcie zajmujemy się płytką ze scyntylatora stałego,
- układy scyntylator-fotopowielacz powszechnie stosuje się w fizyce jądrowej i cząstek.

Nasz projekt

- zadanie: optymalizacja kształtu płytki scyntylacyjnej i położenia fotopowielacza,
- wielkość optymalizowana: ‘przeżywalność’ fotonów, określająca jaki procent fotonów trafił do detektora.

Nasze zadanie

Napisanie:

- biblioteki w C++ do badania torów lotów fotonów,
- programów:
  - generujących kształty płytki scyntylacyjnej,
  - badających zadane kształty,
  - przetwarzających dane,
- skryptów do histogramów, wykresów i trajektorii.

Dodatkowo analiza otrzymanych wyników.

Biblioteka C++

Początek: dołączenie katalogów, inicjalizacja stałych i zmiennych, definicje prostych funkcji.

Następnie biblioteka zawiera trzy główne bloki:

- struktury,
- stereometria,
- aplikacja.

Struktury

Nazwy struktur, za co odpowiadają:

- Point - punkt lub wektor,
- Line - prosta lub wektor,
- Plane - płaszczyzna,
- Pol* - figura na płaszczyźnie XY.

*w aplikacji interpretowana jako graniastosłup prosty.

Stereometria

Funkcje jak: obliczanie odległości, iloczynów, translacje, sprawdzanie położenia, znajdowanie przecięć, rzutów, odbić.

Najważniejsza funkcjonalność:
odbicie fotonu od ściany.

Aplikacja

- zamiana wierzchołków Pol na płaszczyzny,
- losowanie fotonów,
- sprawdzanie:
  - położenia punktu względem figury,
  - czy foton trafi w daną ścianę,
  - czy foton odbije się czy ucieknie.

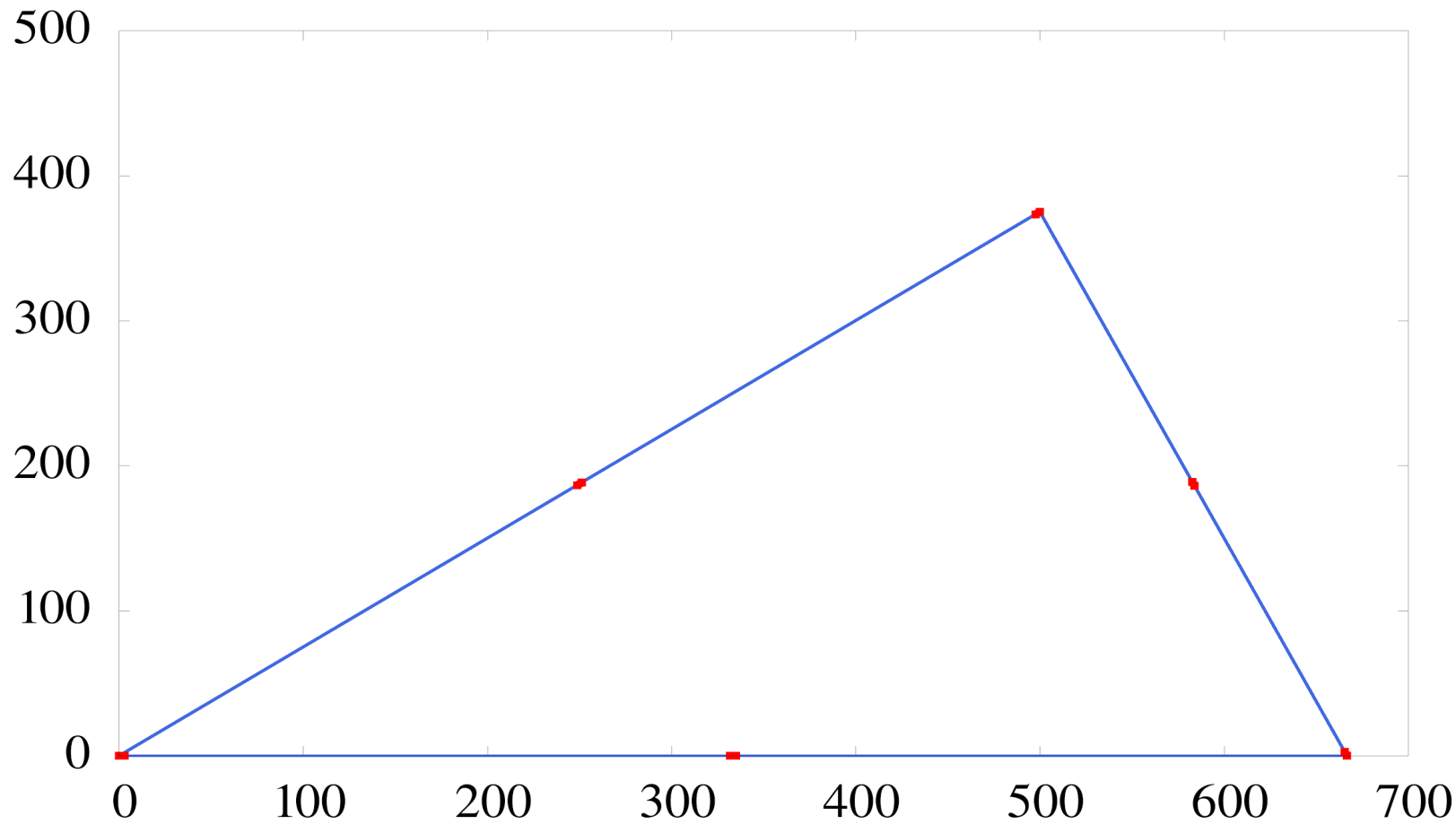
Generacja kształtów

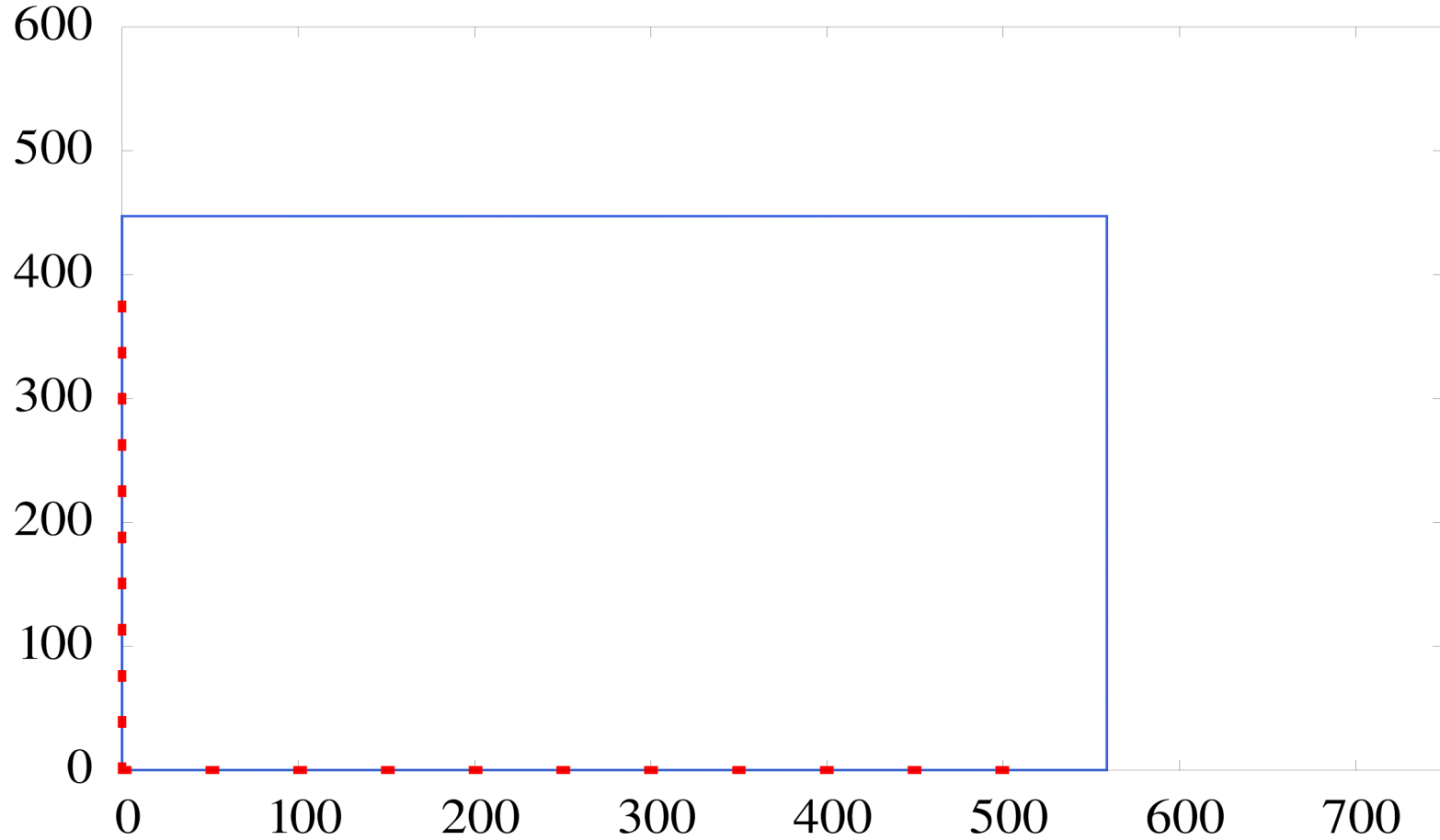
Figury o zadanym polu (przyjęte: $0,25 \text{ m}^2$):

- trójkąty, przesunięcia wierzchołka względem podstawy,
- trójkąty prostokątne i równoramienne, stosunki długości boków oraz kąty detektora,
- prostokąty, stosunki długości boków i kąty detektora.

Różne położenia fotopowielacza

Różne położenia fotopowielacza

Badanie kształtów

- program wczytuje kształty brył, losuje fotony, bada ich trajektorie, po czym wypisuje dane do plików.
- parametry:
  - n_1, n_2 - współczynniki załamania światła,
  - h - wysokość bryły,
  - n_max - liczba badanych kształtów,
  - k_max - liczba losowanych punktów,
  - j_max - liczba fotonów z punktu,
  - det - detektor na ścianie pierwszej lub ostatniej,
  - max_droga i $max\_odbic.$

Dane

Dla pojedynczego przypadku:

- trajektoria,
- droga,
- liczba odbić.

Dla kształtu:

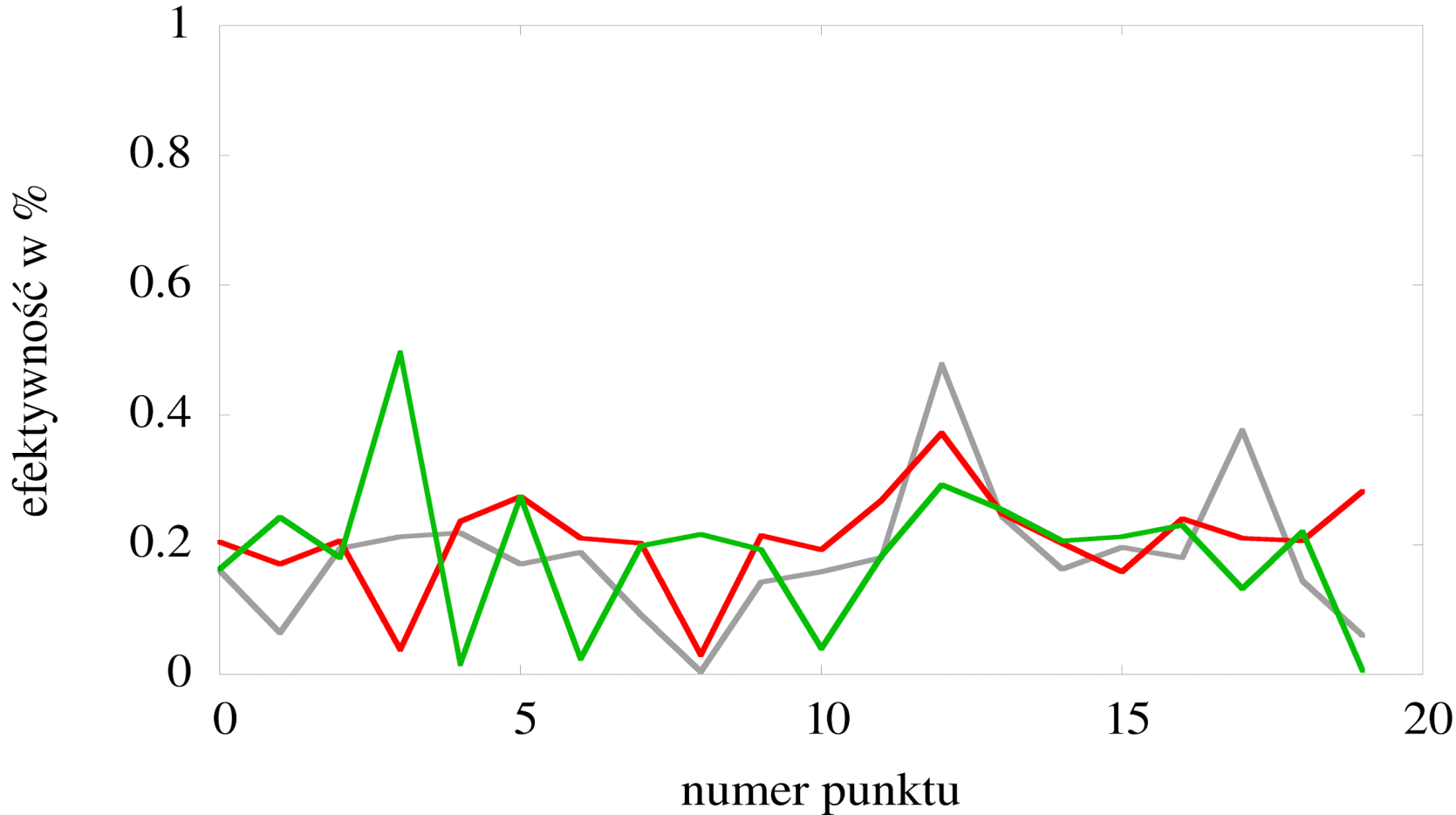
- efektywność, tzn. 'przeżywalność' fotonów,
- średnia droga,
- średnia liczba odbić.

Wyniki

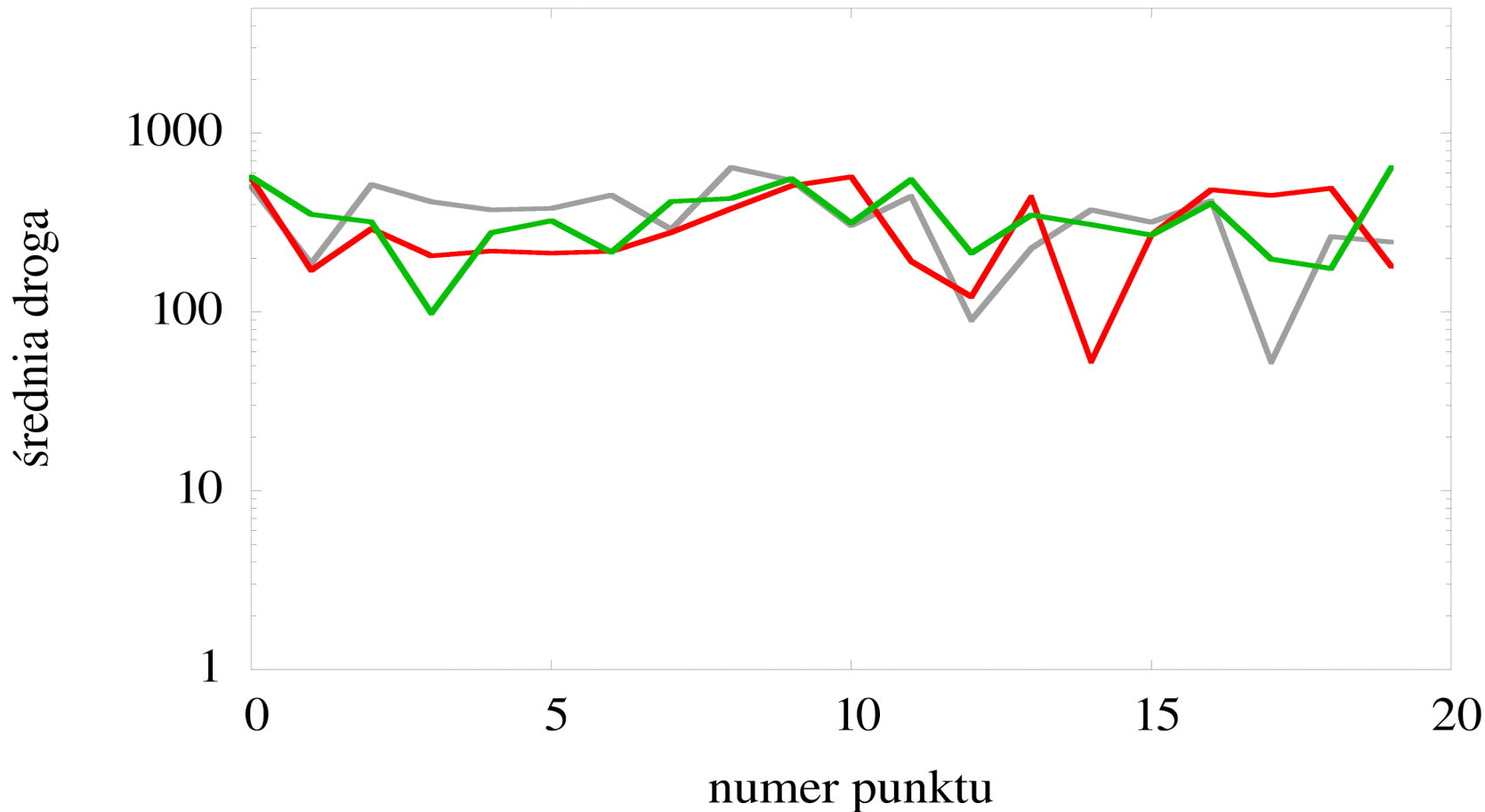

Następne slajdy prezentują rezultaty otrzymane przy pomocy najbardziej aktualnej wersji programu.

Przeżywalność dla różnych punktów startowych

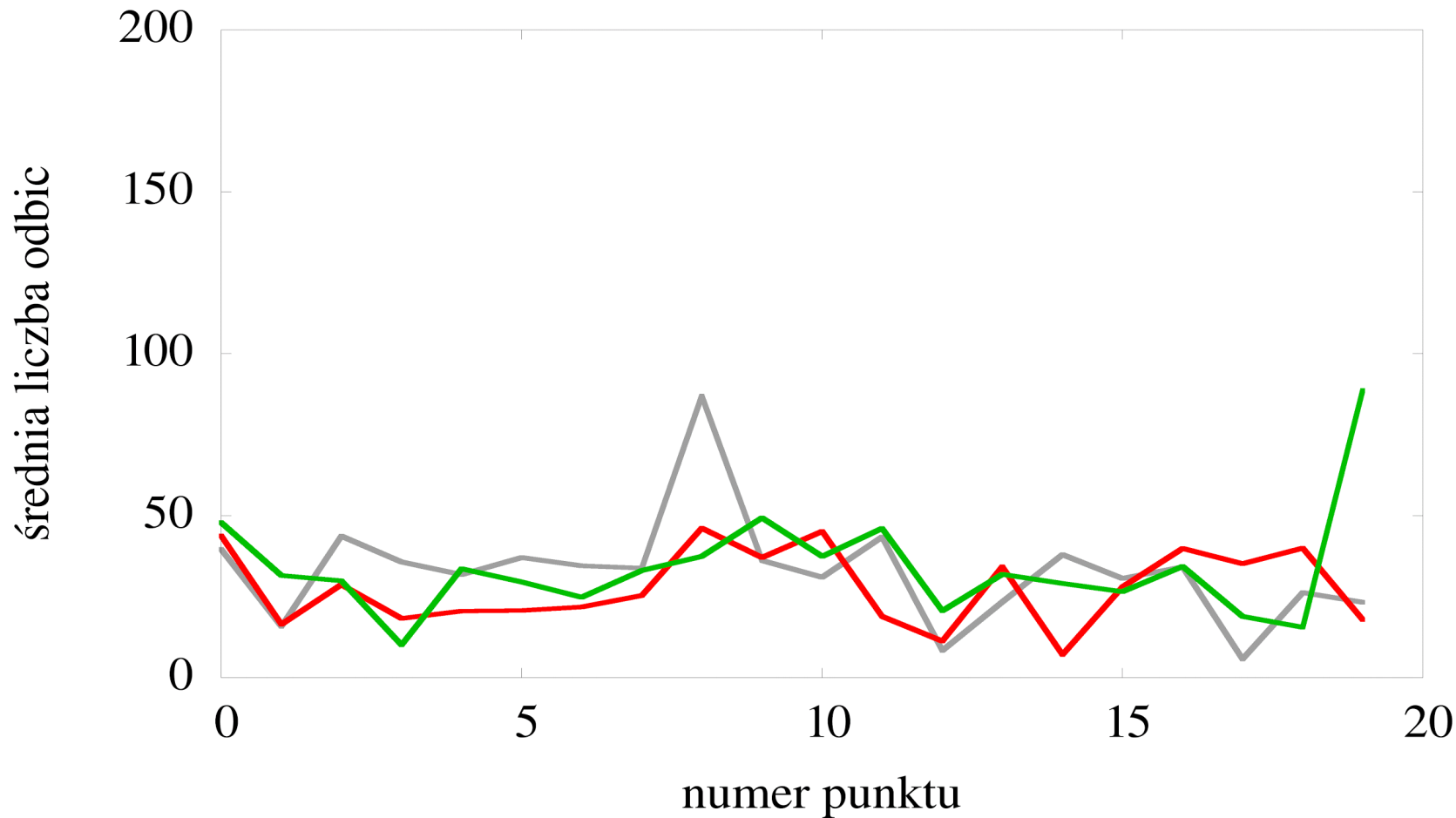

Średnia droga dla różnych punktów startowych

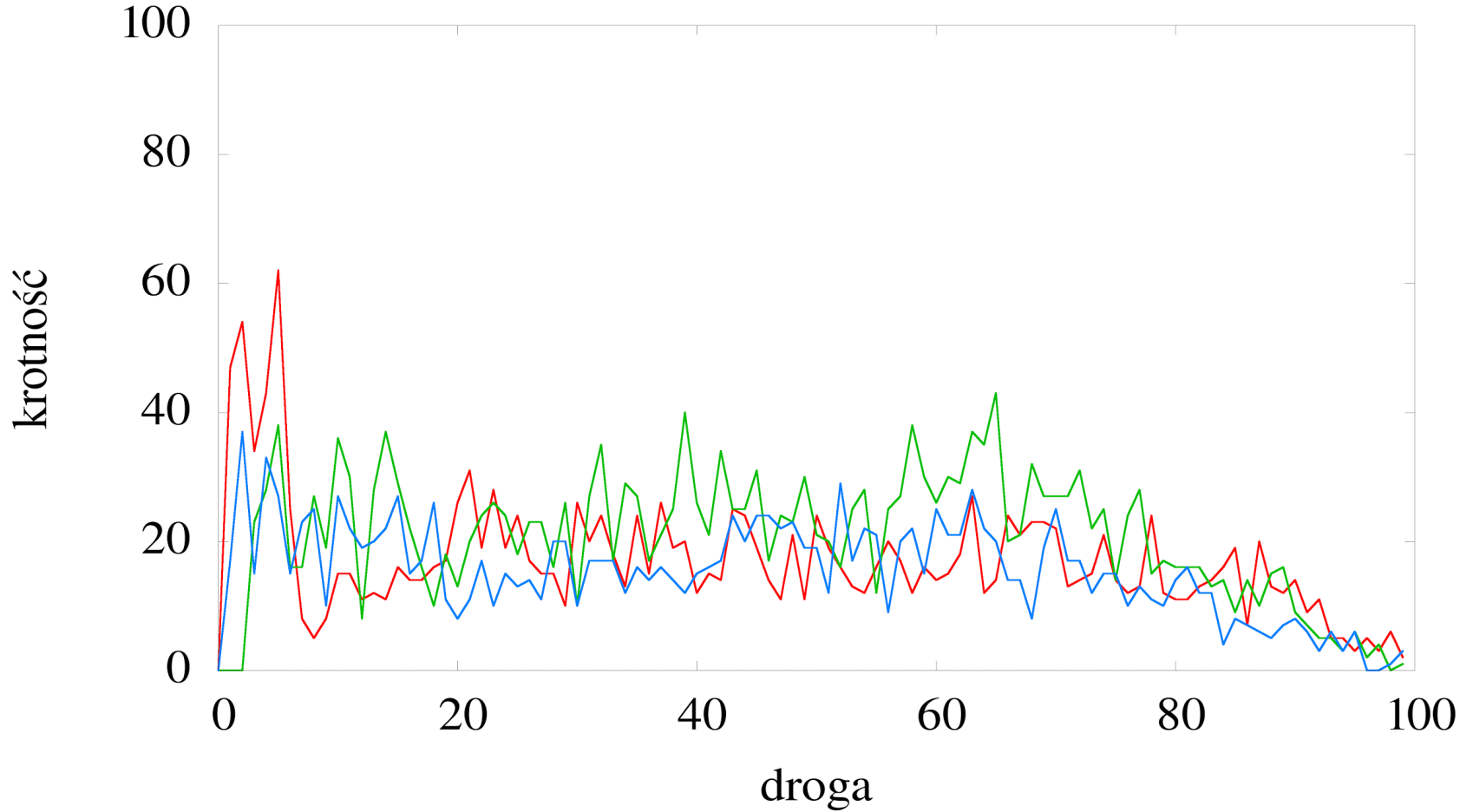

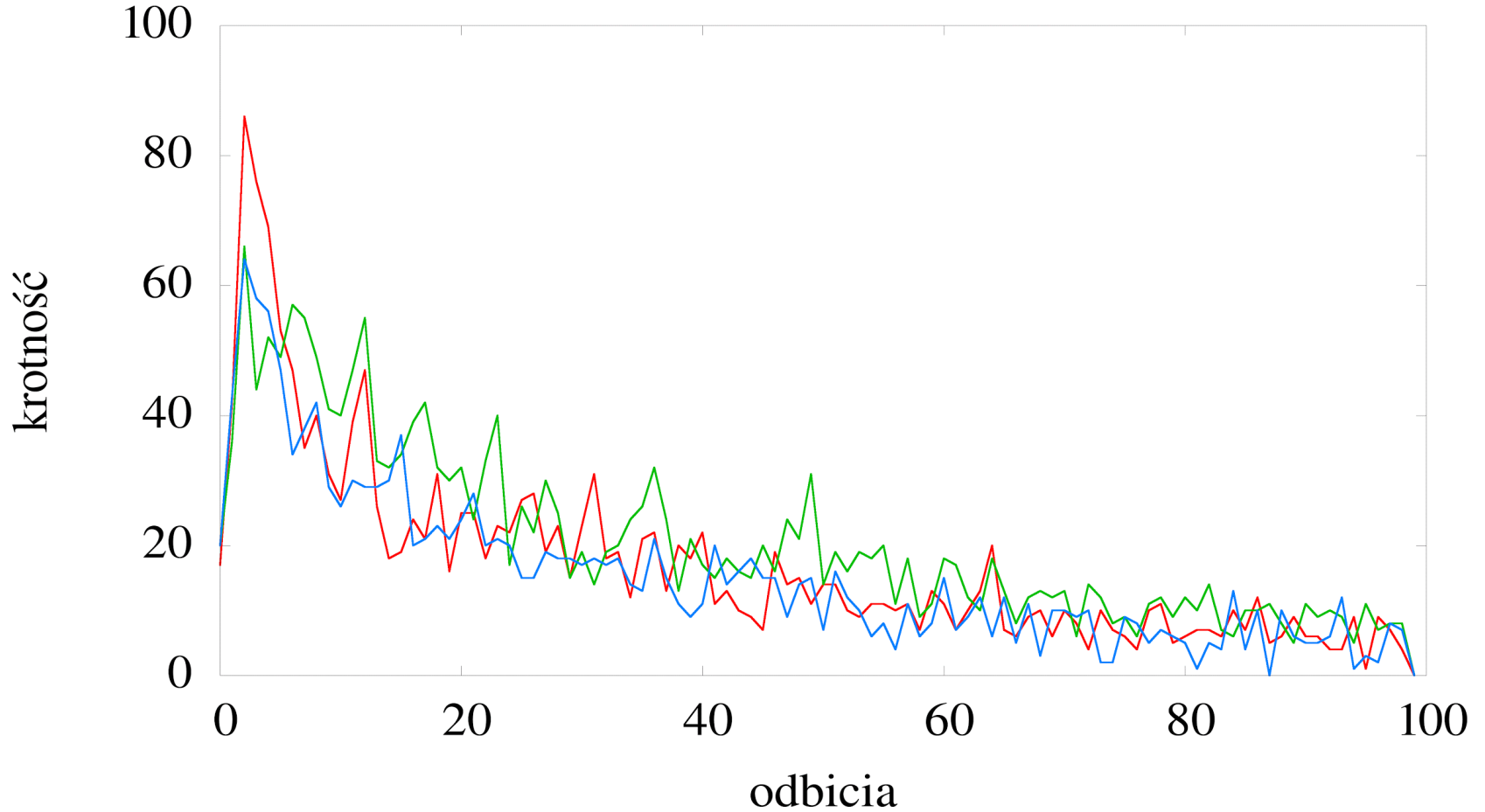
Średnia liczba odbić dla różnych punktów startowych

Histogram drogi

Histogram liczby odbić

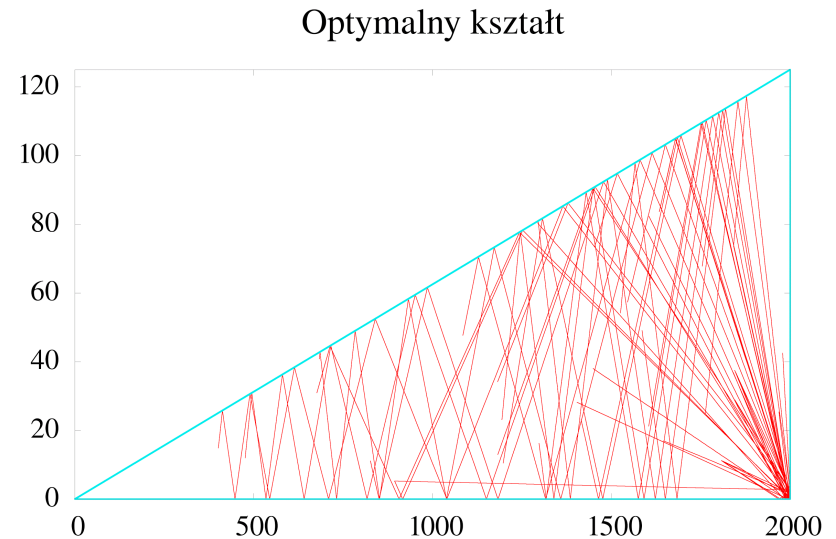

Podsumowanie

Najbardziej efektywnym kształtem, jaki otrzymaliśmy, jest mocno spłaszczony trójkąt prostokątny.

Da się to tłumaczyć poprzez analogię do światłowodu, większa część światła odbija się wewnątrz bryły.

Dziękujemy za uwagę

Jakub Kuklis, Wojciech Talik